

§ 12.

De i Lov om Rettens Pleje Kap. 68 (Beslaglæggelse), Kap. 69 (Ransagning), Kap. 71 (Anholdelse) og Kap. 72 (Fængsling) omhandlede Retsmidler finder Anvendelse ved Overtrædelse af denne Lov og Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m. i samme Omfang som i Sager, som det efter de almindelige Regler i Lov om Rettens Pleje tilkommer Statsadvokaten at forfølge.

§ 13.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. April 1946 og udløber den 31. Marts 1947.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge Lovanordning Nr. 80 af 20. Marts 1944 ophører Gyldigheden af Lov Nr. 123 af 30. Marts 1942 om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m. med Udgangen af Marts Maaned 1946.

Da de Hensyn, som har ført til denne Lov, under de nuværende Forhold stadig gør sig gældende, og da der endnu ikke er indtraadt en saadan Afklaring af de Fremmedloven vedrørende Spørgsmaal, som maa finde Sted, forinden en paakrævet mere omfattende Revision af Fremmedloven af 15. Maj 1875 kan finde Sted, fremsættes nærværende Lovforslag, der med de i det følgende nævnte Ændringer og Tilføjelser — som i Lovforslaget er trykt med Kursiv — iøvrigt er enslydende med Loven af 30. Marts 1942.

Til § 2.

Ifølge § 2 i Loven af 30. Marts 1942 er Justitsministerens Adgang til at træffe Bestemmelse om Udsendelse eller Udvisning af en Udlænding betinget af, at vedkommende ikke har erhvervet Forsørgelsesret her i Landet.

Den Omstændighed, at en Udlænding i Medfør af § 18 i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg har faaet udstedt Forsørgelsesbevis, hvorved han i forsørgelsesmæssig Henseende er blevet ligestillet med indfødte, hvem der tilkommer egentlig Forsørgelsesret, bør imidlertid lige saa lidt som Udlændinges Opnaaelse af Ret til vedvarende Forsørgelse her i Landet i Henhold til traktatmæssig Hjemmel, jfr. saaledes den nordiske Fattigkonvention, Bekendtgørelse Nr. 286 af 12. December 1928, udelukke Adgangen til Udvisning i Medfør af Fremmedlovens § 13, 1. Pkt., naar f. Eks. politimæssige Hensyn maatte begrunde en saadan Udvisning. Spørgsmaalet vil mulig i den

kommende Tid i særlig Grad blive aktuelt, idet det maa forudses, at man ved den forestaaende Udrensning af landsskadelige Elementer blandt de herboende Udlændinge vil kunne støde paa Tilfælde, hvor de paa-gældende efter mange Aars Ophold her i Landet har erhvervet Forsørgelsesret, og hvor det i høj Grad vil virke krænkende, hvis Udvisning paa Grund af den ovennævnte i § 13 gjorte Begrænsning skulde være udelukket.

Det foreslaas derfor, at Ordene „og ikke har erhvervet Forsørgelsesret her i Landet“ udgaar.

Til § 5.

Efter de indvundne Erfaringer maa det anses for paakrævet, at der af Justitsministeren kan gives nærmere Regler for Udstedelse af Pas til danske Statsborgere, navnlig med det Formaal at skabe større Sikkerhed for Pasindehaverens Identitet og undgaa Pasforfalskning. Endvidere har man fundet det hensigtsmæssigt, at den Adgang, man ogsaa efter de gældende Regler mener at have til i visse Tilfælde at nægte Pasudstedelse til danske Statsborgere eller inddrage allerede udstedte Pas, faar udtrykkelig Hjemmel i Loven, saaledes at der ved kgl. Anordning fastsættes nærmere Grænser herfor. Det er utvivlsomt, at der, navnlig forsaa-vidt Visumpligten indskrænkes, vil kunne forekomme Tilfælde, hvor man fra Politiets Side kan have stor Interesse i at forhindre danske Statsborgeres Udrejse af Landet, og hvor dette alene kan ske ved Nægtelse af Pasudstedelse eller Inddragelse af et tidligere udstedt Pas. I Tilfælde, hvor en Person er sigtet for et strafbart Forhold, vil det kunne være nødvendigt paa denne Maade eller eventuelt ved Beslaglæggelse af hans Pas at sikre sig imod, at han ved Udrejse af Landet unddrager sig Strafforfølgningen,